

2. Sag suttar og ángslas nat sag gát
 til fang, erel. Sag óttar sag hude en
 tvættur ung drang, cour. Hopp min arm
 sa lág sag tværm, Dó. lerte minn bo-

19. Ni flickor som äro så Ståltä och
Grann', exellente, Försnå ej en bra
Karl som bjuds Er til Man, courante;
Den länge gör walet, Han stadnar i
i qwalet; På slutet går det med Jung-
frun galet courante.

3. Lat falla broðir þela, Com ung-
 got i en ring, Ein föstherjorð lá þela,
 Sit þvart far ingen ting, Þar alt gæ
 ring, Þrit granne drif i botten, Þet
 gæ gúðr.

Druck: i Gießen 1802.

3. 207

2. Lat waarna i sin tubla, Sigmund
 Zosiola, Med andra swarta tubla, Com
 fader för begra, Och allting ra, Drikt
 granne drif i botten, Det går gult.

Sæt of wæte til forghata; Soð alla mæd
 Is befwæd, Wæd bordet sal man æta,
 I sangen wæra sjar, Soð ungesæt, Drict
 Græne drict i botten, Det gæ gudar.

I

: vaquz nae

4. Detta är min ringa lara, som på
 stigens stiftor står, Liden som kan all
 förtära, Och dock själv om intet rår,
 Vil du detta Møde rätta, Ställa i
 fullkomligt brast, Lat så vara jag vill
 vara Estor en Mann som kan är hjut.
 5. Den som följer detta rådet, Och
 der jemte Hadigt står, Elst Gullkap
 öfverdräddet, Som sin värsta orsan står,
 Glimmer pungen iordrar Sjungen, Och
 all annor Smerhet; Han skal vara
 utan fara, Stödd och st för all för-
 tret.

I.

Den som längtar til at lära Elicka sig i tiden rätt; Han skal nog samit nu få höra Et helt nytt och artigt sätt: Märk Professen, Politehen, Den jag här yttekna wil: Han skal kunna se och blunda; Wanda både af och til.

2. Dernåst bör han äfwen wara,
Hälften Äsna, hälften Hind, Hälften
Lejon, hälften bara: Stundom döf och
stundom blind, Stundom Herre, stundom
wårre än en Bonde wid sin plog,
stundom lika med de rika Som har
Gull och grönan skog.

3. Han bör äfwen vara rolig, Dock
at ingen sker förnär, Under tiden gan-
ska tolig, Wisa sig båd' Krum och
twär; Lala sakta noga ackta, Her-
rars ynnest såsom Glas, Krusa, buga,
litet ljuga, Weta skilja Hnt från Ras.

4. Detta

131

nom i hpel, courante.
12. En Trägårdsmästare som och till
ning, ertell. Chan hade många slags frukt.

II. En Gållstak mente för alla så
ja, exel. Dan putsa sig och pudra sig
bra, cour. dock nog bönem sel, dan sit
sin del, Men töffel gick lustigt med ho-

10. Guds bort och tveakta dig uti
 toar älf, erel. jag bafat wal bättre
 tortor fliff, cour. an du en fo, lat mig
 mied ro, Du ält lde ward at putfa
 min flo, courante.

9 En Rod han som om minnen så
 fet, erel. Han gaf mig en tortta på
 de såttad och bet, cour. din grofwa
 tint som icke wet hut, Sag strax Din
 tortta och packa Dig ut, courante.

8. Öfröbade, Ösmatfate, bivar af
fitt flag, erel. De friad' til mig både
natt och dag, cour. Så war jag ej sen,
flög dörren igen, Svad sola flott. Gud-
dare gäba med mig, courante.

7. Ein Reutenscharke den arme leipst,
 erel. Stan friad' til mig, men sag tro
 han sit datt, conr. Sag lade med hast, las
 portarna fast, och prögladen Zymmesen
 ut med en gvasst, conrante.

ter med sig, cour. Sent om en qwäll,
den goda Gesäll, Han gaf mig en frydd-
qwast som lukta så wäl, courante.

13. Haf tack min vän och skaffa mig mer, exel. det du åstundar det dock icke sker, cour. Min goda Monsieur, jag vet ditt begär, Kom drick en gång och gack dina färd, courante.

14. En Sadelmakare med rewerent, exel. Han kom så beståftiat flott-sud-derillång, cour. Uck min Mor tjår, se uppå den-dår, Hur illa han luktat af smörja och lår, courante.

15. Du smutsige Synneme jag är en
fått Dam, exel. Mig tyckes du har
slått intet lårt skam, cour. Du villar
dig in, så Skönheten min, Man skal
icke fasta pårlor för swin, courante.

16. **Prigsmannen** uträttade bättre sin sak, exel. Han drack godt öl och rökte tobak, cour. Han gjorde alarm, min Moder til harm, han narra en pojke uti min barm, courante.

17. Krigsmannen han hade mig allt för få, exel. Han nyttjade flitigt sitt undergewår, cour. Allt med en slump, Han brukte sin slump, Och spelte med mig både backor och trumf courante.

18. Til.